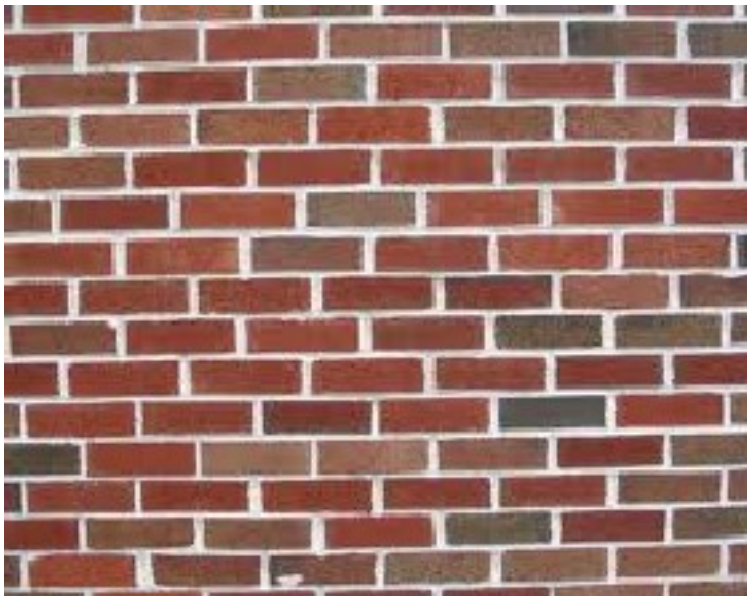

A munkanélküliség Baranyában, illetve a megyeszékhelyen kimondottan magas. Ennek tükrében tényleg remek dolog, hogy rengeteg új álláshelyet ajánlottak a munkáltatók. „Csak” az a gond, hogy éppen fél évszázaddal ezelőtti, betöltésre váró posztok közül választhatnak az olvasók. Olyan cégeknél volt kínálat, amik közül számos már nem is létezik, „leépítették” azokat, nem úgy, mint ezt a falat (képünkön).

Öt évtizeddel ezelőtt nem az volt a kérdés, ki hol helyezkedjen el? Éppen ellenkezőleg, szinte lasszóval fogták a dolgos kezűeket. Mi több, a közveszélyes munkakerülés (kmk), bűncselekménynek számított. Magas is volt a dolgozók aránya. Bár, azért akik akkoriban szerették volna megoldani a munkahely problémáját, azok „falból” bejelentkeztek valahová. Azután másnap, amikor a személyi igazolványukba beírtak pár adatot, gyorsított ütemben „kiléptek” a cégtől. A rend őrei meg nem kérhettek munkakönyvet.

A kínálatnál maradva, 1962. október 15-e idejének környékén, felvételre kerestek üveges és bádogos szakmunkásokat. Az Építésügyi Minisztérium alá tartozó Baranya Megyei Állami Építőipari Vállalatnál várták a szakembereket.

A Pécsi Cementipari Vállalatnál viszont 10-10 fő segédmunkás alkalmazásával csábították a jelölteket, igaz, a hirdi, illetve a komlói

telepre. De még szállást is tudtak biztosítani néhányuknak, bár csupán korlátozott számban.

A Pécsi Építőgép-karbantartó Vállalat viszont lakatosok számára biztosított állást. Emellett esztergályosok jelentkezésére szintén számítottak Pécssett, a Vasút utcában. A Pécsi Porcelángyár sem maradhatott le a sorban, oda több éves gyakorlattal rendelkező központifűtés-szerelőt, illetve általános lakatost szerettek volna felvenni.

Hogy a műszaki értelmiségiek se szenvedjenek hátrányt, hát a Pécsi Orvostudományi Egyetem Gazdasági Igazgatósága is várt munkatársat. Építészmérnök jelentkezését várták, részletes önéletrajz elküldését szabták alapvető feltételül.

De jutott még esély gyermekszerető háztartási alkalmazottnak, burgonyaválogatónak, kazánfűtőnek, óvodába, szakképzett, lehetőleg férfi ápolónak, elmegyógyintézetbe is. Szóval, aki keresett, az bizonyára talált magának helyet.

Kutatni most is lehet, ám legfeljebb a múlt lehetőségei közül „szabad” válogatni.